

Zadání Mezinárodního Středoškolského Moot Courtu

1. ročník

Syrský občan Usafa Hudea žil celý svůj život v Homsu. Je příslušníkem kurdské menšiny. Pracuje jako lékař v místní nemocnici. 7. září 2014 se přiblížili na vzdálenost 150 km od Homsu ozbrojené jednotky Islámského státu. Od svých známých ví, že Islamisti obsazují vesnice i města a syrští občané před nimi utíkají a snaží se zachránit své životy. 10. září bylo na Homs svrženo několik bomb koaličními silami v domění, že se jedná o území kontrolované Islámským státem. Jednalo se, ale o omyl. Dům Usafa Hudey byl při náletu zničen. Usafa z Homsu z obavy o život následující den odcestoval.

Po několika dnech dorazil do Bejrútu. Zde ho v přístavu kontaktoval převaděč, který mu slíbil, že ho dopraví za 2500 Eur do Řecka. Zaplacení převaděči stálo Usafa veškeré jeho úspory. 10. října ho převaděč vysadil společně s dalšími padesáti uprchlíky na řeckém břehu a dále se o ně nestaral a odplul. Společně s dalšími tisíci uprchlíky dostal přes Řecko, Makedonii do Srbska. V Srbsku byl převezen autobusem na hranice s Maďarskem. Na hranicích s Maďarskem se setkal s odporem místních občanů a místní pohraniční stráž. Před vstupem do Maďarska jim totiž bránil čtyřmetrový ostnatý plot. Zde strávil dva týdny. Po dvou týdnech se plot na některých místech zhroutil a Usafovi se podařilo proniknout na území Maďarska. Bohužel byl ale zadržen maďarskou policií a poté převezen přes Maďarsko na hranice s Agnoskou republikou. Důvodem bylo, že Maďarsko byla pouze tranzitní země a v Maďarsku většina uprchlíků zůstat nechtěla. Měli namířeno do Německa případně do Skandinávie a Maďarská vláda jim v tom nechtěla bránit.

Usafa na Agnoském hraničním přechodu učinil písemné prohlášení u cizinecké policie, ze kterého vyplýval jeho úmysl požádat o udělení mezinárodní ochrany, aby se zde mohl usadit, dokud v jeho rodné zemi zuří občanská válka. V průběhu následujících 24 hodin od učiněného prohlášení se musel Usafa dostavit do přijímacího střediska za účelem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

V tomto středisku byl Usafa podroben lékařskému vyšetření a osobní prohlídce z důvodu národní bezpečnosti, dále byly Usafovi sejmuty otisky prstů a také byl pořízen jeho obrazový záznam s cílem zjistit jeho nebo ověřit jeho totožnost. Usafa musel také odevzdat svůj cestovní doklad, který však byl padělaný, neboť o svůj pravý cestovní doklad přišel při jednom z náletů koalice, když jedna z bomb zasáhla jeho dům. Padělaný cestovní doklad získal snadno od jednoho z převaděčů, kteří takovéto doklady poskytují každému, kdo na to má peníze.

Úředník ministerstva samozřejmě v rámci žádosti o udělení mezinárodní ochrany zjišťoval i důvody, které Usafu vedly k odchodu ze země a podání žádosti o mezinárodní ochranu v Agnoské republice. Usafa úředníkovi sdělil: *„především se obávám o svůj život, protože jsem slyšel o hrůzách, kterých se příslušníci Islámského státu na dobytém území dopouštějí. Navíc nemám kde bydlet po tom náletu, kdy jedno z koaličních letadel na můj dům svrhlo bombu. V novinách jsem se dočetl, že koalice útočí na oblasti, které jsou pod kontrolou Islámského státu, tak nechápu, proč bombardovali naši vesnici, která je od pozic Islámského státu 200 kilometrů vzdálená.“* Skutečnost, že jeho pas je padělaný však úředníkovi nesdělil. Po provedení všech nezbytných úkonů, které s podáním žádosti souvisely, byl Usafa přemístěn do přijímacího střediska, kde čekal na rozhodnutí Ministerstva vnitra.

Hned druhý den Usafovi přišlo rozhodnutí ministerstva, které mu ukládalo povinnost setrvat v přijímacím středisku, a to po dobu 90 dní, z důvodu předložení padělaného cestovního dokladu (neobsahoval otisky prstů Usafy, ačkoliv je podle zákonů Sýrie měl obsahovat), což znemožňovalo spolehlivé zjištění Usafovi pravé totožnosti, zároveň byl poučen, že proti tomuto rozhodnutí může podat žalobu k soudu. Usafu to však nijak nerozhodilo, protože měl omluvitelný důvod pro předložení padělaného pasu, a tak věřil, že ministerstvu jeho vysvětlení bude stačit. Hned se proto pustil do psaní dopisu, ve kterém objasnil, proč při podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany předložil padělaný cestovní doklad. **(viz příloha)**

Po necelých dvou měsících od podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany přišlo Usafovi z ministerstva rozhodnutí, kterým jeho žádosti nebylo vyhověno. **(viz příloha)** Usafu to pořádně překvapilo, protože očekával, že jeho žádosti bude vyhověno, zvláště po tom, co vše dodatečně vysvětlil v dopise adresovaném ministerstvu. Okamžitě se proto rozhodl bránit proti tomuto rozhodnutí soudní cestou. Bohužel pro Usafu se postupně všechny soudy přiklonily k argumentaci Ministerstva vnitra, a tak po vyčerpání všech dostupných vnitrostátních opravných prostředků podal stížnost proti Agnoské republice k Evropskému soudu pro lidská práva, ve které namítal, že jeho vyhoštěním zpět do Sýrie by byl vystaven zacházení v rozporu s čl. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Tato stížnost byla tomuto soudu doručena dne 15. ledna 2016.

V Agnoské republice jsou závazné následující právní předpisy: Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, Úmluva proti mučení a Ženevská úmluva. Agnoská republika je také členem Evropské unie. Příklad se řídí pouze právem Agnoské republiky, výše zmíněnými mezinárodními smlouvami a evropským právem.

Příloha č. 1

Ministerstvo vnitra
21 Magma street, Capital City
Agnosie
23. dubna 2015

Vážený pane ministře,

jmenuji se Usafa Hudea, pocházím ze Sýrie a rád bych prostřednictvím tohoto dopisu vysvětlil důvody, pro které jsem byl nucen předložit padělaný cestovní doklad.

Přibližně do konce srpna minulého roku jsem žil klidným životem na předměstí městečka Homs ve východní části Sýrie. Pracoval jsem zde jako lékař v místní nemocnici. Neříkám, že jsem si žil nad poměry, ale rozhodně jsem se prací dokázal uživit. Začátkem září naším městečkem začaly procházet davy lidí. Všichni jsme byli zvědaví, co se stalo a kam směřují, protože tolik lidí v Homsu jsem za celý svůj život nikdy neviděl. Dozvěděli jsme se od nich, že prchají do Evropy před příslušníky Islámského státu šířících své náboženské přesvědčení i za cenu zabíjení nevinných lidí, kteří vyznávají jiné náboženství a odmítají přijmout víru Islámského státu. Vyprávěli nám například, jak příslušníci Islámského státu vypalují celé vesnice v případě, že se jim postaví na odpor. Ani se mi všem těm zážitkům plných hrůzy, jež nám tito vystrašení lidé popisovali, nechtělo věřit a uklidňoval jsem se, že naše městečko je od pozic Islámského státu hodně daleko.

Bohužel jsem se ani ne do jednoho měsíce přesvědčil o tom, že Homs není od pozic Islámského státu dostatečně daleko, protože se naše město stalo terčem náletu koaličních letadel. Při tomto útoku jsem přišel o střechu nad hlavou, když jedna z bomb zasáhla můj dům. Z domu zbyly jen trosky, podařilo se mi zachránit jen pár věcí. Cestovní pas nebo jiné doklady se mi bohužel v sutinách nalézt nepodařilo. Při prohledávání sutin mě pořádně vyděsila představa, že jsem mezi těmi troskami mohl klidně ležet já, kdybych zrovna v době náletu neměl službu v nemocnici. V novinách jsem se následně dočetl, že koalice útočí na oblasti, které jsou pod kontrolou Islámského státu, tak mě překvapilo, že bombardovali naše město.

Vzhledem k tomu, že jsem měl kromě strachu z příslušníků Islámského státu také obavy z dalších možných náletů, při kterých bych mohl přijít o život, rozhodl jsem se připojit k lidem prchajícím přes naše město ze stejných důvodů jako já. Cílem naší cesty byla Evropa. Já jsem se chtěl dostat do Agnosie, protože jsem slyšel, že jsou obyvatelé této země velmi vstřícní k uprchlíkům a že zde není problém najít práci a začít znovu žít normální život.

Cesta z Homsu do přístavu v Bejrútu nám trvala několik dní. V přístavu jsem se domluvil s jedním z převaděčů, Salimem, že mě za 2500 Eur dostane do Řecka. Problém byl

v tom, že mě Salim nechtěl vzít na loď, protože jsem neměl cestovní pas. Vysvětloval jsem mu, proč ho u sebe nemám, ale on byl neoblomný, tvrdil, že bez cestovního dokladu nemá vůbec smysl do Evropy jezdit, protože bych nedostal azyl. Nabídl se mi, že mi cestovní pas za 1000 Eur do týdne obstará. Vzhledem k mé situaci jsem neměl moc na výběr, protože zpátky do Homsu jsem se vrátit nemohl, to bylo příliš nebezpečné. Souhlasil jsem tedy a Salim mi skutečně asi po 5 dnech přinesl nový cestovní doklad, který byl naprosto k nerozeznání od těch pravých. Poté už mi nic nebránilo v cestě do Řecka.

Dostat se z Bejrútu až sem do Agnosie bylo opravdu velmi náročné a jediné, díky čemu jsem tu cestu zvládl, byla víra, že tu budu moci začít žít zase normální život bez strachu z toho, že přijdu o život při náletu koalice či při útoku příslušníků Islámského státu. V žádném případě jsem neměl v úmyslu předložením padělaného cestovního pasu znemožnit zjištění mé pravé totožnosti, předložil jsem jej na základě Salimovy rady. Byla to chyba, uznávám, ale jsem připravený tuto svou chybu napravit tím, že Vám budu nápomocen při ověřování mé pravé totožnosti.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'H. Abu' or similar, written in a cursive style.

MINISTERSTVO VNITRA
21 Magma street, Capital City, Agnosie

Č. j. MV-532671-2015
V Capital City dne 14. 6. 2015

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra rozhodlo podle § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 321/2014 Sb., o azylu (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, o žádosti o udělení mezinárodní ochrany (ze dne 22. 4. 2015) jediného účastníka řízení, jímž je pan Usafo Hudea, identifikační číslo žadatele: 94586 (dále také „žadatel“)

t a k t o :

Ministerstvo vnitra

neuděluje

panu Usafovi Hudeovi, identifikační číslo žadatele: 94586,
doplňkovou mezinárodní ochranu.

ODŮVODNĚNÍ

Ministerstvo vnitra obdrželo dne 22. dubna 2015 žádost žadatele o udělení mezinárodní ochrany podle zákona č. 321/2014 Sb., o azylu (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. Žadatel byl v rámci vyplnění žádosti o udělení mezinárodní ochrany podroben standardním úkonům s cílem zjištění či ověření jeho pravé totožnosti. Na základě provedených úkonů bylo zjištěno, že cestovní pas, který žadatel předložil k prokázání své totožnosti, je padělaný.

Ministerstvo vnitra však i přes tuto zjištěnou skutečnost prověřovalo, jestli žadatel splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. V průběhu řízení se nepodařilo prokázat, že by žadatel splňoval podmínky pro udělení azylu podle § 4 zákona o azylu. Ministerstvo však dále zjišťovalo, jestli existuje důvodná obava, že by žadateli mohlo hrozit skutečné nebezpečí vážné újmy, pokud by byl vrácen do státu, jehož je státním občanem, neboť tento stát není schopen garantovat žadateli dostatečnou ochranu před způsobením vážné újmy (§ 5 odst. 1 zákona o azylu).

Vzhledem ke skutečnosti, že žadatel předložil k prokázání své totožnosti padělaný cestovní pas a v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany se nepodařilo spolehlivě prokázat pravou totožnost žadatele, existuje důvodné podezření, že žadatel představuje nebezpečí pro bezpečnost státu Agnosie. Toto důvodné podezření je podloženo hlášením tajných služeb, které v poslední době upozorňují na přítomnost osob podezřelých z příslušnosti k teroristickým skupinám. Tyto osoby podle hlášení pronikají na území státu Agnosie díky přestrojení za uprchlíky, přičemž je pro policii nemožné rozlišit, kdo je skutečný uprchlík a kdo příslušník teroristické skupiny.

Na základě všech skutečností, které vyšly v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany najevo, Ministerstvo vnitra rozhodlo tak, jak je výše uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí je možné podat žalobu ke krajskému soudu v Capital City, a to do 15 dnů od jeho doručení. Podaná žaloba nemá odkladný účinek (§ 10 odst. 2 zákona o azylu).

Rozhodnutí nabývá účinnosti dne 14. června 2015.

Republika Agnosie
Zákon č. 321/2014 Sb., o azylu
ze dne 1.11. 2008

Parlament se usnesl na tomto zákoně
Agnoské republiky:

§ 1

Zákon upravuje

- a) podmínky vstupu a pobytu cizince, který projeví úmysl požádat Agnoskou republiku o mezinárodní ochranu formou azylu nebo doplňkové ochrany na území Agnoské republiky (dále jen "území"), a pobyt azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany na území,
- b) řízení o udělení mezinárodní ochrany formou azylu nebo doplňkové ochrany a řízení o odnětí azylu nebo doplňkové ochrany,
- c) práva a povinnosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany, azylanta a osoby požívající doplňkové ochrany na území,
- d) azylová zařízení.

§ 2

(1) Prohlášením o úmyslu požádat o mezinárodní ochranu (dále jen "prohlášení o mezinárodní ochraně") se rozumí projev vůle cizince, z něhož je zřejmé, že cizinec hledá v Agnoské republice ochranu před pronásledováním nebo před hrozcí vážnou újmou.

(2) Za prohlášení o mezinárodní ochraně se nepovažuje projev vůle cizince podle odstavce 1 učiněný během jeho vycestování, učinil-li cizinec toto prohlášení po pravomocném ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany, pravomocném ukončení soudního řízení o žalobě nebo kasační stížnosti, po pravomocném ukončení řízení o správním vyhoštění nebo při výkonu trestu vyhoštění uloženého soudem. Za prohlášení o mezinárodní ochraně se dále nepovažuje projev vůle cizince podle odstavce 1, učinil-li cizinec toto prohlášení po pravomocném ukončení řízení o udělení mezinárodní

ochrany a po rozhodnutí ministra spravedlnosti o povolení vydání cizince nebo po právní moci rozhodnutí soudu o předání cizince podle evropského zatýkácího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do cizího státu podle zvláštního právního předpisu.

(3) Prohlášení o mezinárodní ochraně lze učinit písemně nebo ústně do protokolu.

(4) Cizinci, který učinil prohlášení o mezinárodní ochraně a prokázal svou totožnost cestovním dokladem nebo ji osvědčil čestným prohlášením, se vydá osvědčení o prohlášení o mezinárodní ochraně (dále jen „osvědčení“).

§ 3

Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná,

a) byla-li podána občanem Evropské unie, který nesplňuje podmínky stanovené právem Evropské unie,

b) je-li k posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany příslušný jiný členský stát Evropské unie,

c) bylo-li cizinci uděleno postavení uprchlíka podle mezinárodní smlouvy jiným členským státem Evropské unie,

d) mohl-li cizinec nalézt účinnou ochranu v první zemi azylu, nebo

e) podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.

§ 4

Azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo

b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální

skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

§ 5

(1) Doplnková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

(2) Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

- a)** uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b)** mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c)** vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d)** pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky Agnoské republiky.

§ 6

(1) Azyl nelze udělit, i když budou zjištěny důvody uvedené v § 4, avšak je důvodné podezření, že cizinec, který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany

- a)** se dopustil trestného činu proti míru, válečného trestného činu nebo trestného činu proti lidskosti ve smyslu mezinárodních dokumentů obsahujících ustanovení o těchto trestných činech,
- b)** se dopustil před podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany vážného nepolitického trestného činu mimo území, nebo

c) se dopustil činů, které jsou v rozporu se zásadami a cíli Organizace spojených národů.

(2) Na cizince, který podněcuje ke spáchání činů uvedených v odstavci 1 nebo se na jejich spáchání účastní, se odstavec 1 vztahuje obdobně.

(3) Azyl dále nelze udělit, pokud

a) cizinec požívá ochrany nebo podpory od jiných orgánů nebo odborných organizací Organizace spojených národů než Úřadu Vysokého komisaře; není-li ochrana nebo podpora z jakýchkoliv důvodů dále udělována osobám, o jejichž postavení není ještě konečně rozhodnuto podle ustanovení příslušných rozhodnutí Valného shromáždění Organizace spojených národů, vztahují se na něho ustanovení tohoto zákona,

b) je cizinec uznán příslušnými úřady země, v níž se usadil jako v místě svého trvalého bydliště, za osobu, které byly přiznány práva a povinnosti rovnocenné se státní příslušností k takovému státu; to neplatí, jde-li o stát, ve kterém mu hrozí pronásledování podle § 4.

§ 7

(1) Doplnkovou ochranu nelze udělit, i když budou zjištěny důvody uvedené v § 5, avšak je důvodné podezření, že cizinec, který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany,

- a)** se dopustil trestného činu proti míru, válečného trestného činu nebo trestného činu proti lidskosti ve smyslu mezinárodních dokumentů obsahujících ustanovení o těchto trestných činech,
- b)** spáchal zvlášť závažný zločin,
- c)** se dopustil činů, které jsou v rozporu se zásadami a cíli Organizace spojených národů, nebo
- d)** představuje nebezpečí pro bezpečnost státu.

(2) Na cizince, který podněcuje ke spáchání činů uvedených v odstavci 1 nebo se na jejich spáchání účastní, se odstavec 1 vztahuje obdobně.

(3) Doplnkovou ochranu dále nelze udělit cizinci, který se mimo území dopustil

jednoho či několika trestných činů odlišných od trestných činů uvedených v odstavci 1, opustil-li stát, jehož je státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát jejího posledního trvalého bydliště pouze s cílem vyhnout se trestnímu stíhání za ně, za předpokladu, že jde o skutky, za něž by bylo možno v Agnoské republice uložit trest odnětí svobody.

§ 8

(1) Žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 4 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 5, a zároveň

- a)** uvádí pouze ekonomické důvody,
- b)** bez vážného důvodu uvádí nesprávné údaje o své totožnosti nebo státním občanství nebo tyto údaje odmítá uvést,
- c)** žádá o udělení mezinárodní ochrany pouze proto, aby unikl situaci všeobecné nouze,
- d)** uvádí skutečnosti zjevně nevěrohodné,
- e)** s cílem ztížit zjištění skutečného stavu věci zničil, poškodil nebo zatajil svůj cestovní doklad či jinou důležitou listinu anebo s tímto cílem předložil padělaný nebo pozměněný cestovní doklad či jinou důležitou listinu,

§ 9

Účastníkem řízení podle tohoto zákona je

- a)** žadatel o udělení mezinárodní ochrany,
- b)** azylant, s nímž bylo zahájeno řízení o odnětí azylu, nebo
- c)** osoba požívající doplňkové ochrany, s níž bylo zahájeno řízení o prodloužení nebo odnětí doplňkové ochrany.

§ 10

(1) Žalobu proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí.

(2) Podání žaloby podle odstavce 1 má odkladný účinek s výjimkou žaloby proti rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany.

(3) K řízení o žalobě je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v den podání žaloby hlášen k pobytu. K řízení o žalobě podané žadatelem o udělení mezinárodní ochrany (žalobcem), který je k pobytu hlášen v přijímacím středisku, je místně příslušný Krajský soud v Capital City.

(4) Byl-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobci) uložen trest vyhoštění nebo je-li vedeno řízení o jeho vydání do cizího státu nebo o jeho předání do jiného členského státu na základě evropského zatýkacího rozkazu podle jiného právního předpisu, krajský soud projedná a rozhodne věc přednostně a s nejvyšším urychlením, nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení nebo ode dne, kdy se po zahájení řízení dozvěděl o uložení trestu vyhoštění nebo o řízení o vydání nebo o předání na základě evropského zatýkacího rozkazu. Je-li v těchto případech proti rozhodnutí krajského soudu podána kasační stížnost, Nejvyšší správní soud projedná a rozhodne věc přednostně a s nejvyšším urychlením, nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy podaná kasační stížnost bude prostá vad a bude mít všechny náležitosti, nebo ode dne, kdy se po případném odstranění vad nebo doplnění všech náležitostí kasační stížnosti dozvěděl o uložení trestu vyhoštění nebo o řízení o vydání nebo o předání na základě evropského zatýkacího rozkazu.

(5) Podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany podle odstavce 1 má odkladný účinek, s výjimkou podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva o udělení doplňkové ochrany osobou požívající doplňkové ochrany.

§ 11

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 10. listopadu 2008.

